کوتاه دیپلماسی

تحریم‌های سنا ناقض برجام نیست

● **ایرنا:** یک منبع آگاه گفت: از نظر تهیه‌کنندگان تحریم، متن طرح سنا برای تحریم‌های پیشنهادی به‌هیچ‌وجه ناقض برجام نیست و حتی سناتورهای طراح آن با وجود مخالفتشان با برجام نمی‌خواستند این طرح ناقض تعهدات آمریکا در برجام باشد و آمریکا در نقض توافق هسته‌ای پیش‌قدم شود.او افزود: سناتور کورکر و سناتور کاردین پس از تصویب این طرح در سنای آمریکا نیز به طور رسمی به خبرنگاران اعلام کردند که یکی از مهم‌ترین اصول اساسی آنها در تهیه متن طرح سنا این بوده است که محتوای متن با تعهداتی که آمریکا بر اساس برجام پذیرفته است، متعارض نباشد. آنها تأکید می‌کنند که تصویب این طرح نقض برجام نیست و برجام همچنان از نظر آنان بدون هیچ‌گونه اثرپذیری از سوی این طرح به حیات خود ادامه خواهد داد.

ترامپ: برجام غیرمنصفانه بود

● **ایلنا:** دونالد ترامپ رئیس‌جمهوری آمریکا مدعی شد: توافق ایران یک توافق بد و غیرمنصفانه است که آمریکا برای آن به اندازه کافی نجنگیده اما آن روزها تمام شده است. او در سخنرانی خود در میامی گفت: «توافق دولت اوباما با رژیم کاسترو وحشتناک و انحرافی بوده است». ترامپ با تکرار برخی ادعاهای بی‌اساس افزود: «دولت اوباما توافقی را با دولتی امضا کرده که خشونت و بی‌ثباتی را در سراسر منطقه توسعه داده و هیچ چیزی نیز در قبال آن دریافت نکرده. آنها برای همه چیز جنگیدند و ما به اندازه کافی سخت نجنگیدیم. اما آن روزها گذشته است؛ امروز ما کارت‌هایمان را نگه می‌داریم».

مک‌کین: تغییر نظام در ایران حیاتی است

● **فارس:** جان مک‌کین رئیس کمیته نیروهای مسلح سنا در روزهای اخیر چند بار مدعی شده که زمان آن رسیده که مردم ایران یک جامعه آزاد و باز و یک دموکراسی عملی را تجربه کنند. او بعد از دیدار با «رضا پهلوی» پسر شاه مخلوع ایران که اخیرا در کنگره برگزار شد، مدعی شد: ایران راهرویی را به وجود آورده است که از تهران به لبنان منتهی می‌شود. این خطرناک است. پیام من این است که تغییر در سراسر جهان رخ می‌دهد. زمان آن رسیده است که مردم ایران یک جامعه آزاد و باز و یک دموکراسی عملی داشته باشند. یکی از قدیمی‌ترین تمدن‌های جهان، زمان آن رسیده است که وارد قرن ۲۱ شود.

عادل‌الجبیر: از انفجار سفارتخانه‌ها دست بردارید

● **تسنیم:** عادل‌الجبیر وزیر خارجه سعودی بار دیگر اتهاماتی بی‌اساس علیه جمهوری اسلامی ایران مطرح کرد و گفت: ایران با استفاده از سپاه پاسداران، تروریسم را در منطقه گسترش می‌دهد. او تأکید کرد: اگر ایران می‌خواهد کشور محترمی باشد، باید دست از حمایت از تروریسم و انفجار سفارتخانه‌ها و انتشار طایفه‌گری بردارد.

روزنامه العرب مدعی شد

نقل مکان جنبش حماس به ایران

● **ایسنا:** روزنامه العرب چاپ لندن مدعی شد که به منظور کاهش فشار از روی دوحه، فرماندهان جنبش حماس از قطر به ایران نقل مکان می‌کنند.این روزنامه در گزارشی مدعی شد که پس از به‌وجودآمدن بحران میان کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس و قطر، به منظور کاهش فشار از روی دوحه، ممکن است فرماندهان جنبش حماس به ایران نقل مکان کنند. اسامه حمدان، مسئول روابط بین‌المللی جنبش حماس اعلام کرده بود، به منظور کاهش فشار از روی قطر جنبش حماس با خروج فرماندهان این جنبش از قطر مخالفت نخواهد کرد.این روزنامه همچنین مدعی شد پس از انتخاب دوباره اسماعیل هنیه به عنوان رئیس دفتر سیاسی حماس، حمایت مالی ایران از این جنبش از سر گرفته شد و اسماعیل هنیه قصد دارد که به تهران سفر کند و به احتمال زیاد فرماندهان جنبش حماس از قطر خارج و به تهران نقل مکان کنند.

بعیدی‌نژاد: اعلام موضع درباره تحریم‌های سنا شتاب‌زده نباشد

● **ایسنا:** حمید بعیدی‌نژاد، سفیر کشورمان در انگلستان در یادداشتی در صفحه تلگرام خود برخی دیگر از جنبه‌های سیاسی لایحه سنای آمریکا را بررسی کرد و نوشت: «بدیهی است که با توجه به حساسیت و پیچیدگی موضوع، اثبات انطباق یا عدم انطباق مفاد این لایحه با برجام، نیاز به بررسی‌های دقیق کارشناسی دارد که حتما تحت اشراف و هدایت مقامات و نهادهای عالی صورت گرفته یا صورت خواهد گرفت... . در شرایط فعلی، متن تحریم‌های جدید فقط لایحه‌ای است که در سطح مصوبه سنای آمریکاست و هنوز برای تبدیل‌شدن به قانون باید دو مرحله را بگذراند... . بنابراین لازم است در این ایام از هرگونه شتاب‌زدگی در اعلام مواضع رسمی از سوی نهادهای قانونی نظام خودداری شود و واکنش‌های رسمی به زمان در مراحل قانونی این لایحه موکول شود».

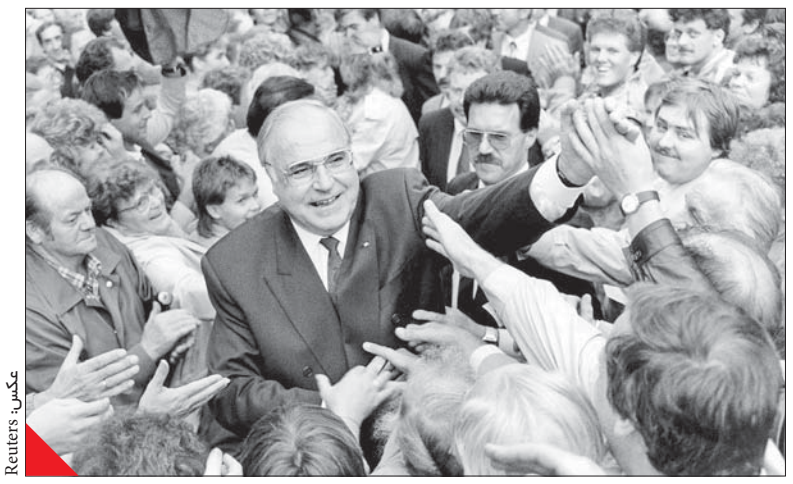

عکس: Reuters

نگاهی به رابطه ایران و آلمان در دوران هلموت کهل و هاشمی‌رفسنجانی

مرگ میانجی ایران و آمریکا

عصر جمعه خبر مرگ هلموت کهل، صدراعظم اسبق آلمان، منتشر شد. مردی که در ۱۶ سال صدراعظمی خود، دیوار ضخیم دو آلمان را شکافت و معمار اتحاد دو آلمان شد. اگرچه او در فضای سیاست بین‌الملل به دنبال بهبود رابطه با اتحاد جماهیر شوروی، ایالات متحده آمریکا با تأکید بر حفظ استقلال کشورش بود اما در رابطه با ایران نیز تلاش‌هایی کرده بود. تلاش او برای میانجیگری بین ایران و آمریکا از مهم‌ترین فعالیت‌های او بود.

هلموت کهل از ۱۶سالگی به بزرگ‌ترین حزب محافظه‌کار آلمان یعنی اتحادیه دموکرات مسیحی پیوست و در ۳۹ سالگی جوان‌ترین رئیس دولت منطقه‌ای شد. در سال ۱۹۷۳ میلادی، زمانی که ۴۳ سال داشت، به ریاست این حزب انتخاب شد. در سال ۱۹۸۲، در رأس یک ائتلاف با حزب دموکرات آزاد آلمان برای نخستین‌بار صدراعظم این کشور شد. هلموت کهل را به‌عنوان معمار اتحاد دو آلمان شرقی و غربی معرفی می‌کنند. پس از فروریختن دیوار برلین، در سوم اکتبر سال ۱۹۹۰ اتحاد دو آلمان روی داد. او به همراه فرانسوا میتران، رئیس‌جمهوری فرانسه به‌عنوان دو پایه‌گذار اتحادیه اروپای نوین شناخته می‌شوند و همکاری این دو رهبر مثال‌زدنی بود. وی که در نوجوانی شاهد جنگ بود، برای صلح پایدار در اروپا از طریق تحکیم اتحادیه اروپایی تلاش کرد. صدراعظمی هلموت کهل در سپتامبر ۱۹۹۸ پس از چهار دوره به پایان رسید. او جای خود را به گرهارد شرودر، از اعضای حزب سوسیال‌دموکرات آلمان داد. پرونده جنجالی فروش اسلحه و فساد مالی حزب اتحادیه دموکرات مسیحی در سال ۲۰۰۱ اعتبار هلموت کهل را خدشه‌دار کرد. او که ۲۵ سال رهبری حزب را در اختیار داشت، درنهایت مجبور شد به خطایش اعتراف کند. در بیستمین سالگرد فروریختن دیوار برلین یعنی در ۳۱ اکتبر سال ۲۰۰۹ میلادی هلموت کهل به همراه میخاییل گورباچف و جورج دبلیو بوش این رویداد تاریخی را جشن گرفتند.

هم‌زمان با هاشمی

صدراعظمی هلموت کهل هم‌زمان با ریاست‌جمهوری اکبر هاشمی‌رفسنجانی در ایران بود. البته در یک سال پایانی صدراعظمی او، سیدمحمد خاتمی بر صندلی ریاست‌جمهوری در ایران نشست. سال‌های ریاست‌جمهوری هاشمی به‌عنوان سال‌های سازندگی همراه با تلاش تهران برای ارتباط بیشتر با جهان به‌ویژه اروپا بود. آلمان نیز در این بین جایگاه ویژه‌ای داشت. ایران با پایان جنگ هشت‌ساله با عراق و به‌قدرت‌رسیدن اکبر هاشمی‌رفسنجانی، سیاست «نزدیکی با غرب منهای آمریکا» را در پیش گرفت.

آلمان در آغاز جنگ ایران و عراق اعلام بی‌طرفی کرد. در طول جنگ هشت‌ساله آلمان جزء معدود کشورهای غربی بود که سعی به میانجیگری برای پایان جنگ داشت. بعد از پایان جنگ و در سال ۱۳۶۹ روابط دیپلماتیک دو کشور به طور تقریبا منظم برقرار شد. در سال ۱۳۷۳ که وضعیت اقتصادی ایران در پی افزایش بدهی‌های خارجی دچار بحران شده بود، آلمان اقدام به عقب‌انداختن بازپرداخت میلیاردها مارک بدهی ایران کرد که کمک بزرگی به ایران بود. اما در سال‌های ۱۳۷۵ و ۱۳۷۶ چالش‌های بزرگی در روابط دو کشور به وجود آمد که به تیرگی روابط انجامید. از جمله ماجرای میکونوس، کنفرانس برلین، دستگیری فرج سرکوهی به اتهام جاسوسی برای آلمان و... . ایران و آلمان در دوران صدراعظمی هلموت کهل و ریاست‌جمهوری هاشمی‌رفسنجانی بحران بزرگ رستوران میکونوس را پشت سر گذاشتند.

میکونوس و تخریب رابطه

در ۱۷ سپتامبر ۱۹۹۲ ساعت ۱۱ شب دو مرد مسلح که ماسک بر چهره داشتند، وارد یک رستوران یونانی به نام میکونوس در منطقه «ویلمرسدورف» برلین شدند و حاضران در اتاق پشتی رستوران را با اسلحه اتوماتیک یوزی و لاما - اسپشیال رولور به رگبار بستند و چهار مرد از جمله دبیر کل حزب دموکرات کردستان را به قتل رساندند. سیدحسین موسویان سفیر وقت ایران در آلمان در کتابی با عنوان بررسی روابط ایران و آلمان با عنوان «از وحدت دو آلمان تا تجربه میکونوس» بخشی از کتاب را به حادثه رستوران میکونوس اختصاص داده است.

«اتاق جلویی رستوران مملو از مشتریان عادی بود. اگرچه رستوران میکونوس اسمی یونانی داشت، در حقیقت یک رستوران تماما ایرانی بود و تبدیل به پاتوق همیشگی چهره‌های ایرانی مخالف که به‌عنوان سازمان‌های چپ شناخته می‌شدند، گردیده بود». محاکمه متهمان از سوی مقام‌های قضائی آلمانی در سال ۱۹۹۳ آغاز شد. یک سال پس از آن «این دادگاه به جایی رسید که مستقیما بر روابط ایران و آلمان اثر سوء نهاد. روز جمعه ۱۶ مارس قاضی رئیس دادگاه در برلین احضاریه‌ای برای آقای علی فلاحیان که از سال ۱۹۸۹ وزیر اطلاعات ایران بود صادر کرده بود و وی را به‌عنوان مظنون به قتل‌ها به دادگاه فراخواند». به نوشته موسویان سیاست گفت‌وگوهای انتقادی بن با تهران به دنبال صدور این احضاریه دچار ضربه سختی شد: «این موضوعی بود که فضای سیاسی را ابری و تاریک ساخت». اعلام رأی دادگاه برلین جدی‌ترین ضربه را به روابط ایران و آلمان و به دنبال آن روابط ایران و اتحادیه اروپا از آغاز تاکنون وارد کرد. آلمان سفیرش را از تهران فراخواند. به دنبال این اتفاق دیگر سفرای اروپایی هم تهران را ترک کردند و رابطه ایران و کشورهای اروپایی وارد دورانی بحرانی شد. سفرای ایران در کشورهای اروپایی هم به کشور بازگشتند.

موسویان در کتابش پس از شرح مفصلی از جزئیات دادگاه، شاهدان و حکم دادگاه و فضای سیاسی پیرامون آن و تبادل نامه میان «هلموت کهل» صدراعظم وقت آلمان و اکبر هاشمی‌رفسنجانی رئیس‌جمهور اسبق ایران، برای جلوگیری از شدت بحران به‌وجودآمده، به ذکر دلایل وقوع این حادثه پرداخت. اما سیاست تهران در گرایش به غرب بدون آمریکا، در آلمان هم‌زمان شده بود با گرایش به توسعه روابط در جهان. این حوادث تلاش هاشمی برای بهبود رابطه ایران و اروپا را دچار خدشه کرد.

تلاش برای میانجیگری

یکی از مهم‌ترین اقدامات هلموت کهل در رابطه با ایران تلاش او برای میانجیگری برای آشتی بین ایران و آمریکا بود. سیدحسین موسویان، سفیر ایران در بن در ۱۱ مرداد ۱۳۷۱ علاقه‌مندی هلموت کهل، صدراعظم آلمان برای میانجیگری بین ایران و آمریکا را به اطلاع اکبر هاشمی‌رفسنجانی، رئیس‌جمهور وقت رساند. ۲۰ روز بعد هاشمی نظر مقام معظم رهبری را اعلام کرد که با وجود بدبینی نسبت به حسن‌نیت آمریکا اما با این درخواست موافقت کرده‌اند. موسویان پنج روز بعد - پنج شهریور ۱۳۷۱ - از طریق برنارد اشمیت باوئر، وزیر صدراعظم آلمان از تلاش‌های رئیس‌جمهور آمریکا - جورج بوش پدر - برای بهبود روابط با ایران آگاه شد. دو ماه بعد بوش انتخابات را باخت و دو ماه بعد از استقرار کلینتون در کاخ سفید، موسویان از اشمیت باوئر شنید که واشنگتن آمادگی ورود به ابتکارات صلح‌جویانه ایران را ندارد و رئیس‌جمهور جدید آمریکا از کهل درخواست قطع رابطه با ایران را کرده است. حتی رئیس‌جمهور ایران از طریق برادرش محمد هاشمی نامه‌ای در ۱۹ شهریور ۱۳۷۲ به صدراعظم آلمان نوشت و مجددا پیشنهاد پایان‌دادن به دو دهه دشمنی بین ایران و آمریکا را داد و هلموت کهل هم قول داد: «من بار دیگر با علاقه زیاد با رئیس‌جمهور کلینتون صحبت خواهم کرد. من نماینده یا وکیل شما یا ایالات متحده نیستم، اما پیام را به واشنگتن و به سران دولت‌های اروپایی منتقل خواهم کرد. من بسیار واضح و روشن به واشنگتن گفتم که تنش بین ایران و ایالات متحده باید کاهش یابد. درحالی‌که ایران آمادگی دارد، چرا آمریکا نباید آماده باشد؟». سیدحسین موسویان در کتاب « ایران و آمریکا؛ گذشته شکست‌خورده و مسیر آشتی» می‌نویسد «سه ماه بعد در ۱۵ آذر ۱۳۷۲ رودلف دولتزر، مدیرکل دفتر صدراعظم آلمان از عدم تمایل آمریکا به همکاری با آلمان برای رفع تنش بین ایران و ایالات متحده اطلاع داد و به‌رسمیت‌نشناختن اسرائیل را مانع اصلی بر سر راه ایالات متحده برای آشتی با ایران برشمرد». به‌این‌ترتیب رابطه ایران و آمریکا هنوز در همان روزهای قهر به سر می‌برد.

ظریف برای رایزنی درباره مسائل منطقه تا شمال آفریقا رفت

محمدجواد ظریف، وزیر خارجه کشورمان امروز به شمال آفریقا می‌رود تا در سفری دوروزه با مقامات کشورهای الجزایر، موریتانی و تونس ملاقات و گفت‌وگو کند. به گفته بهرام قاسمی، سخنگوی وزارت امور خارجه، هدف از این سفر تعمیق روابط دوجانبه و گسترش مناسبات است. رایزنی درباره تحولات منطقه، از جمله سوریه و مسائل خلیج فارس نیز از جمله دیگر اهداف این سفر است. قاسمی تاکید کرد: تحولات منطقه لزوم همبستگی هر چه بیشتر کشورهای اسلامی را طلب می‌کند و جمهوری اسلامی ایران معتقد است کشورهای مسلمان باید اتحاد و هم‌گرایی بیشتری در مقابل بدخواهان و تفرقه‌افکنان داشته باشند.

مقصد نخست؛ الجزایر

الجزایر به عنوان بزرگ‌ترین کشور در سواحل جنوبی مدیترانه و دومین کشور بزرگ آفریقا (بعد از سودان) اهمیت ویژه‌ای دارد. این اهمیت از یک سو به خاطر موقعیت استراتژیک و همسایگی با تونس، لیبی، نیجر، مالی، موریتانی، مغرب و جمهوری صحرای غربی است و از سوی دیگر به خاطر ذخایر گاز. الجزایر چهارمین کشور دنیا از نظر ذخایر گاز است. ایران روابط خود با الجزایر را از سال ۱۳۴۱ و بعد از استقلال این کشور از فرانسه آغاز کرد. حاکمیت ایران بر جزایر سه‌گانه و حملات الجزایر به ایران در کنفراس غیرمتعهدها در سال ۱۳۵۲ دو موضوعی است که روابط را سرد کرده بود، اما کمک الجزایر به حصول توافق الجزایر میان ایران و عراق، خروج ایران از بلوک غرب، بعد از انقلاب اسلامی و دیدگاه‌های مشترک درباره مسائل جهانی از جمله فلسطین، ایفای نقش میانجیگری در مسئله گروگان‌گیری سفارت آمریکا از سوی الجزایر و حمایت از ایران در جنگ با عراق روابط دو کشور را بهبود بخشید. بااین‌حال، در سال‌های پایانی دهه ۶۰، ایران به دخالت در امور داخلی الجزایر متهم و روابط سیاسی قطع شد. دیدار رؤسای جمهور ایران و الجزایر در سازمان ملل در سال ۷۹ بهانه ازسرگیری و آغاز فصل جدید روابط شد. مواضع الجزایر در بحران سوریه و اختلاف اخیر کشورهای عربی با قطر، به‌خوبی از نزدیکی روابط سیاسی دو کشور حکایت می‌کند. عبدالمالک سلال، نخست‌وزیر الجزایر سال گذشته با سفر به روسیه از مواضع مشترکش درباره اوضاع سوریه، یمن و عراق گفت. به‌این‌ترتیب الجزایر با پروژه عربستان و متحدانش برای کاهش نفوذ منطقه‌ای ایران همراه نشد؛ به همین خاطر نیز عربستانی‌ها از الجزایر گلایه و از سیاست‌های الجزایر این‌گونه برداشت کردند که الجزیره درصدد شکاف در اتحادیه عرب است. شکافی که با محاصره قطر عمیق‌تر شد. الجزایر در این مورد نیز با عربستان، بحرین، امارات و مصر همراه نشد و در بیانیه‌ای از تمام طرف‌های مناقشه خواست «گفت‌وگو» را به عنوان تنها راه حل اختلافات موجود در نظر بگیرند. دو کشور در این سال‌ها علاوه بر روابط سیاسی، همکاری‌های فنی و اقتصادی نیز داشته‌اند. همکاری در تعیین سیاست‌های نفتی اوپک برای قیمت‌گذاری و کاهش یا افزایش سهمیه تولید، از جمله این همکاری‌هاست. همکاری‌های اقتصادی میان ایران و الجزایر بعد از توافق هسته‌ای و لغو تحریم‌های علیه ایران، با شتاب بیشتری پیش می‌رود و مقامات دو کشور بر ضرورت این امر تاکید دارند.

ایستگاه دوم؛ موریتانی

سفر ظریف به موریتانی در توسعه مناسبات با این کشور نقش مهمی خواهد داشت؛ زیرا روابط دو کشور از آغاز تاکنون اغلب تیره و تار بوده است. در سال‌های اخیر و بعد از بازگشایی سفارت نیز رفت‌وآمدهای زیادی میان مقامات صورت نگرفته و به همین خاطر حضور ظریف در موریتانی اهمیت ویژه‌ای دارد. گفتنی است، روابط ایران و موریتانی از مرداد ۱۳۵۵ و بنا به درخواست سفارت این کشور در پاریس آغاز شد. بعد از انقلاب اسلامی نیز با رایزنی‌های علی‌اکبر ولایتی در سال ۶۰، نمایندگی ایران در نواکیشوت افتتاح شد. نمایندگی‌ای که موریتانی تا چهار سال بعد آن را به رسمیت نمی‌شناخت. کودتا و تغییر در قدرت موجب تغییر سیاست‌های موریتانی شد و این کشور سعی کرد تا روابط خود را با مراکش و کشورهای جنوب خلیج فارس به‌ویژه عربستان و کویت تقویت کند. این رویکرد اختلافات با ایران را عمیق‌تر کرد تا جایی که در سال ۶۶ با صدور یک بیانیه روابط خود با ایران را قطع کردند. این کشور که از عراق حمایت می‌کرد، مدعی شد که ایران برای ادامه جنگ پافشاری می‌کند و در تلاش است تا این جنگ را به سایر کشورهای عربی بکشاند. روابط دو کشور از سال ۸۷ بدون بازگشایی سفارت از سر گرفته شد. تونس و سپس مراکش پل ارتباطی ایران و موریتانی بودند و سفرای ایران به صورت اکرودیته فعالیت می‌کردند. بعد از سفر رئیس‌جمهور موریتانی به ایران در سال ۱۳۸۸ توافق شد که سفارت بازگشایی شود.

فصل آخر؛ تونس

روابط ایران و تونس در سال‌های گذشته فراز و نشیب چندانی نداشته است. دولت نهم و دهم تلاش‌های بسیاری برای توسعه همکاری‌های اقتصادی با این کشور داشت و چندین کمیسیون مشترک نیز برگزار کرد و توافق‌نامه‌هایی امضا شد. دولت یازدهم نیز در توجه به آفریقا همان راه را رفته است و اکنون سفر ظریف به تونس گامی برای بهبود روابط سیاسی و اقتصادی با این کشور است. موضع‌گیری‌های تونس در مسائل اخیر منطقه نوید بهترشدن اوضاع را نیز می‌دهد. تونس نیز از دیگر کشورهایی است که بعد از قطع رابطه کشورهای عربی با قطر، ابراز امیدواری کرد با دستیابی به راه حل مورد رضایت همه کشورها، امنیت و ثبات در منطقه برقرار شود.

روزنه

رئیس ستاد مشترک ارتش آمریکا:

ایران ما را در آب‌های بین‌المللی آزار می‌دهد

● **ایسنا:** ژنرال جوزف دانفورد، رئیس ستاد مشترک ارتش آمریکا، در پاسخ به این پرسش که وضعیت توافق‌های آستانه که ترکیه ماه گذشته با ایران و روسیه به آن دست یافت و خواستار تشکیل چهار منطقه «بدون درگیری» در سوریه شد، چگونه است، مدعی شد: آمریکا در آن مذاکرات به صورت ناظر حضور داشت ولی واشنگتن تصمیم گرفت در روندی که شامل ایران به عنوان یکی از حامیان آن است، به طور رسمی شرکت نکند. تیلرسون به طور علنی گفته است که ما از هر توافقی که موجب توقف درگیری‌ها شود، استقبال می‌کنیم. اما ما معتقدیم روند ژنو و نه آستانه، مسیری صحیح برای دستیابی به راه‌حلی سیاسی در سوریه است. پس از امضای طرح آستانه، ما شاهد شواهدی دال بر کاهش خشونت در برخی مناطق هستیم. در عین حال، ما شاهد بوده‌ایم که رژیم سوریه در روزهای اخیر در یکی از مناطق بدون درگیری، چند عملیات مهم انجام داده است. بنابراین، عادلانه است که بگوییم مذاکرات برای برقراری آتش‌بس، همچنان در حال انجام است.

دانفورد همچنین مدعی شد: من هیچ تغییری در رفتار ایران مشاهده نکرده‌ام. نیروی قدس سپاه پاسداران همچنان از طریق نیروها و شبه‌نظامیان نیابتی خود و در لبنان از طریق حزب‌الله لبنان، نفوذی بدخواهانه در عراق و سوریه دارد. حمایت ایران از شورشیان یمن هم غیرسازنده بوده است. تهران همچنان برای متحدانی مانند اردن و اسرائیل یک تهدید محسوب می‌شود. بنابراین، کاهش این نفوذ بدخواهانه ایران همچنان یکی از اهداف مهم آمریکا در منطقه است.

او افزود: در صحبت درباره ایران همچنین مهم است که روی یکی از مهم‌ترین موضوعات برای آمریکا تمرکز شود و آن آزادی کشتی‌رانی در تنگه‌های هرمز و باب‌المندب است. ایران با آزاردادن آمریکا و فعالیت‌های دریایی بین‌المللی در خلیج فارس و عرضه موشک‌های پیشرفته کروز ضدکشتی به شورشیان یمن در ساحل دریای سرخ، برای دو آبراه که برای تجارت جهانی اهمیت زیادی دارند، یک تهدید تلقی می‌شود.